

1. Mäkký kovral mokrých listov a nebo plné vrán
v cieli sa už jeseň pýši.
Z šumu toľkých čiernych krídel mám ústa dokorán,
nemo stojím a dych tíšim.
Tak sa dívam, pritom sním,
mať ich krídla, hľadať leto poletím.
Nech zaplaví nás vlnou čo rád mám
teplých nocí, skorých rán,
keď spacák hriať si dychom postačíš.

R: Leto je balzomom na spleen
fáčom srdcových omrzlín
recept na slnečné kúry,
gyps na citové fraktúry.
Masáž na myseľ znavenú,
náplast na zimu studenú,
voňavé kvapky od smútku,
nádherné chvenie v žalúdku.

2. Ako vôkol nás, aj v nás je taký kalendár,
kde tiež po lete jeseň býva.
Po víchrici nápadov sme prázdnu tvárou v tvár
a nuda chdí do nás zívateľ.
Svet nás dlávi zo všetkých strán,
hlavou blúdi vyplašený kídeľ vrán.
Keď budík jačí, vonku je ľad
po ňom plazí sa áut had.
So slnkom v duši všetko vydržíš.

R: Leto je...